

עית לאהירה: חנה סוסנה

אני בוגרת תואר ראשון בריפוי בעיסוק מהאוניברסיטה העברית ותואר שני בהתפתחות הילד מאוניברסיטת חיפה. את גיא הכרתי, כשעבדתי בקיבוץ ברעם במערכת החינוך והוא עבד בחקלאות. אני אוהבת בקיבוץ את ההר, את הפנים הידידותיות שאני פוגשת בשבילים, את תחושת הקהילתיות והעזרה הדדית. בעתיד אשמח להשתלב בוועדות החינוך השונות. גיא ואני רואים פה את עתידנו ושמחים לבנות פה את ביתנו.

בת זוג של גיא רודניצקי (של זיווה ויונה), עובדת כמרפאה בעיסוק בתחום הילדים במגזר הציבורי והפרטי. נולדתי בברה"מ, עליתי לישראל לעפולה בגיל שנה. לפני הצבא עשיתי שנת שירות בעמותת "בקהילה" בירושלים. לאחר מכן התנדבתי לשלי"ט (שירות ללא תשלום לפני הגיוס) של גרעין הנח"ל של בינייה (הישיבה החילונית בתל אביב). אחר כך התנדבתי לשירות לאומי במרכז למידה בבית ספר "עמל".

יגור בקיבוץ

מסורת יגורית - חג שבועות.

פינה אהובה ביגור - כל פינה

שממנה ניתן לראות את ההר.

עית להכיר: דוד סביר דה ריבס

אחרי הצבא טסתי לטייל ולבקר משפחה המתגוררת בדרום אפריקה. כאשר חזרתי לארץ, הכרתי בטיול בכנרת את עדי, שטיילה בהודו עם אחי וגיסתי. מרגע שהגעתי ליגור התחברתי למקום, לטבע מסביב, להר הכרמל. בהמשך, גיליתי שבשנות ה-70 אמא שלי ואחותה התאומה עשו אולפן ביגור וגם עבדו בחקלאות בקיבוץ. וזה מאוד חיבר אותי למקום. אני מאוד שמח להיות חלק מהקהילה פה.

דוד סביר דה ריבס (33) נשוי לעדי שטנגל אב לאיתן בן שנה ושמונה חודשים.

מנהל מחלקת מכירות בחברת סייבר.

נולדתי בצפת לטניה ואלכסנדר, אני האח הקטן יחד עם אחות תאומה מסך 8 ילדים. בגיל שנתיים נדדנו בעולם עם אמא שהייתה ציירת וכך גרנו מספר שנים באירופה בעיקר בצרפת. בילדותי גרנו פעמיים בהודו. מגיל 11 חיינו ביקנעם עד הצבא. שירתתי בחיל התקשוב ביחידה שמתעסקת עם תקשורת אדומה בשטח ללוחמים בפיקוד צפון.

יגור בקיצור

מילה יגורית - קלופס, המאכל והלהקה.

מסורת יגורית - פורימון.

עית להכיר: אופיר מלכין

אופיר מלכין בן קיבוץ גדות. נשוי לענת טנא, מנהלת מרכז הצעירים במועצה האזורית זבולון. אב למאי בת 24, לומדת רפואה בפירנצה באיטליה, תום בן 22 מתחיל ללמוד בטכניון ויונתן בכיתה י"א. עוסק בייעוץ בטחוני ועסקי.

שירת כ-25 שנה בחיל האוויר. ממשיך בשירות מילואים פעיל. למד משפטים.

את ענת הכיר כשהגיעה לגדוד בו שירת כמ"פ.

יגור היא בית עבורי ולילדיי ובעיקר לענת, שמחוברת מאוד למקום ולמשפחתה.

היום אני חבר במנהלת שכונת הבריכה ומאוד שמח לתרום מהידע והנסיון שלי.

עיסא להכיר: יובל זארץ

נולדתי וגדלתי במכבים-רעות. בצבא שירתתי כקצינת ת"ש באוגדה 36 ברמת הגולן. הכרתי את אייל בבאר שבע בלימודי התואר. יגור קיבוץ מקסים עם אנשים נחמדים, מאוד התחברתי לביחד וההליכה בשבילים הירוקים ליד ההר. גדלתי ביישוב קטן ומאוד אהבתי את חיי הקהילה ויגור מזכירה לי זאת. כיוון שאייל גדל בקיבוץ ומכיר אותו מקרוב, זהו הדבר המתאים לנו ביותר. אשמח לתרום בבישולים, בחגים ובהתנדבות קהילתית.

נשואה לאייל ברנשטיין, עובדת בחברת סולארדגי כמהנדסת תעשייה וניהול.

ילזו בקיצור
מילה - "לא קיבוצניק יגורניק"
מסורת - חג שבועות
מקום אהוב - הסכר בימים גשומים

עיסא להכיר: ליז בן זקן

ליז רום, (30), נשואה לדין רום. עובדת במלר"ד (מחלקת רפואה דחופה) בית חולים "כרמל". נולדתי וגדלתי בקריית שמונה. הייתי מפקדת תצפיתניות בצבא, בעלת תואר שני בסיעוד. אוהבת מאוד לאפות ולבשל, וגאה מאוד בהצלחותיי האקדמאיות. הכרתי את בעלי דין במהלך לימודי התואר הראשון. ליגור עברתי לפני כשנתיים וחצי. עם הזמן הכרתי קהילה חזקה, בה בחרנו לחיות ולבנות את ביתנו. אנחנו מאוד אוהבים לארח ולהיות במחיצת משפחותינו וחברים טובים. ככה אנחנו רואים את חיינו כאן.

ילזו בקיצור
מושג יגורי - הוואדי זורם
מסורת יגורית - תהלוכת שבועות
פינה אהובה - ההר מעל הקיבוץ

עית לאהיכיר: יניב וליאור ברקן

כעשור בחיפה עד להשלמת ההתמחות. עבדה במשרדי אדריכלים ותכננה מבנים בארץ ובחור"ל.

כשהשניים הכרו, עברו לגור במשותף בהרצליה בשכונה בה גדלה אימו של יניב, הם התחתנו והקימו משפחה.

"המסע" חזרה לקיבוץ החל עוד בתקופת הקורונה. מפאת הקושי במציאת פתרון למגורים, הגיעו לקיבוץ רק באוקטובר 22. בעשרת החודשים הראשונים, שהחלו עם תינוק בן שבוע, התגוררו בדירתם של הוריו של יניב. מיולי 23 מתגוררים בדירה עצמאית. עם כל הקושי, התחושה הייתה כי התקבלו בקיבוץ בזרועות פתוחות ובחיבוק חם (אחרי שענינו על השאלה "של מי אתה?").

למה יגור? הגעו לבית ולמשפחה היטו את הכף. גם לאחר שנים מחוץ לקיבוץ ההרגשה היא שיגור הוא חלק מהדי.נ.א.י, חלק מעיצוב הזהות. הזיכרונות והחוויות הופכים אותנו למי שאנחנו. עם הרחבת הקן המשפחתי קיבלנו החלטה, שזוהי הדרך בה אנו רוצים לגדל את ילדינו - בסביבה איכותית, ערכית וקהילתית.

ליאור פעילה בתחום התרבות ביגור.

יניב (של ליזי ורוני) (41) נשוי לליאור (38), הורים לאדר (3.5) ותבור (1). יניב הוא מדריך טיולים כ-18 שנים. בעל עסק שנקרא "עצמאי בשטח". מתמחה בפעילויות בטבע, טיולי חוויה, עששיות, ליקוט ובישולי שטח. מתחביביו - נגינה, טבע וטיולים בארץ ובעולם.

ליאור, אדריכלית רשומה כעשור, עצמאית. עוסקת בתחום הבנייה הפרטית ועיצוב פנים. עוסקת גם בתחום העיצוב הגרפי. מתחביביה טיולים, כתיבה ואומנות על כל סוגיה (יצירה, מלאכה ועיצוב).

יניב, לאחר שירות בחיל השריון ומסעות ברחבי העולם, למד הדרכת טיולים ועבר למרכז הארץ לפתח את עיסוקו. עבד כשכיר בחברות טיולים ובמקביל הקים עסק עצמאי.

ליאור ילידת קיבוץ מעגן. משפחתה ממקימי הקיבוץ. גדלה והתחנכה ביישוב הקהילתי בית אריה. שרתה שירות קבע כ-6 שנים בחיל הים והשתחררה בדרגת סרן. בתום השירות החלה את לימודיה במוסד הטכניון וסיימה תואר ראשון בהצטיינות יתרה באדריכלות ובינוי ערים. התגוררה ועבדה

עית לאהיכיר: ליטל לוי פרץ

בת 31. נשואה לגל לוי (בנם של יעל לייזרין ואייל לוי) ואמא של אריאל, בן שנה וארבעה חודשים.

נולדתי וגדלתי בנשר. בצבא הייתי טכנאית F-16 במערך הטכני של חייל האוויר בבסיס חצרים. לאחר סיום הצבא, למדתי הנדסאית תעשייה וניהול בטכניון וסיימתי בהצטיינות את הלימודים, עבדתי במקצוע זה כשלוש שנים.

בשלב מסוים החלטתי לעשות שינוי מקצועי וכיום אני מדריכת פילאטיס. אני עצמאית ומדריכה חוגים במספר מכוני כושר.

גל ואני נפגשנו דרך חברים משותפים. את יגור הכרתי מרחוק, ממרומי נשר. אך עם הגעתי כבת זוג ותושבת, התחברתי לאווירה הקיבוצית, לשקט ולמרחבים הירוקים.

אריאל הבן שלנו מתחנך בחינוך הקיבוצי ואנו נהנים איתו וממנו, מתחושת הביטחון והשייכות שהמערכת מעניקה לילדים

גל ואני אוהבים את חיינו כאן, אנחנו רואים ביגור בית חם. אני שמחה להצטרף לגל ולקהילה בה נולד ולבנות כאן את ביתנו המשפחתי.

אני אוהבת את האווירה המיוחדת הקיימת ביגור, את מערכת החינוך, את השקט הפסטורליות ואת חיי הקהילה המגוונים.

עיס להכיר: מיה אלמגור

נשואה לשי ברנשטיין (של יונה ושמריה), סטודנטית לתואר שני להנדסה ביו-רפואית בטכניון.

נולדתי וגדלתי בחיפה, בתיכון עברתי עם המשפחה לארה"ב וחזרתי להתגייס כמש"קית חינוך ביחידת "רוכב שמיים", שם פגשתי את שי. יצאתי לקצונה, וכששנינו השתחררנו מקבע, טיילנו ביחד בדרום אמריקה והתחתנו לפני שנה וחצי, אחרי 7 שנים ביחד.

אחרי הצבא עבדתי כמדריכת פסיכומטרי והתחלתי את התואר הראשון בהנדסה ביו-רפואית בטכניון. לאחר סיום התואר לפני כשנה המשכתי לתואר שני ואני עוסקת במחקר שמשלב אופטיקה, ביולוגיה ואלגוריתמים לעיבוד תמונה.

אחרי השחרור מהצבא שי ואני עברנו לגור ביחד בקיבוץ. לאט לאט התחלתי להכיר את המקום ואת האנשים שבו ולהנות מהסביבה הירוקה והקהילה החמה. המרחבים והטבע, ביחד עם הערבות ההדדית והקירבה למשפחות של שנינו, הופכים את הקיבוץ למקום שהייתי רוצה לגור בו ולגדל בו משפחה.

עיס להכיר: נופית פלגי

המפגש הראשון עם יגור היה ב-2009 כשהייתי חילונית. היינו נפגשים בסופי שבוע בבריכה, ב"אולטרסאונד", בערבי פוייקה בפנינת קק"ל עם החברים וכמובן סיבובים ברחבי הקיבוץ וההר. מה שזכור לי מאותה תקופה זה המשפטים המתעניינים של החברים הוותיקים "של מי את", "למי את שייכת"... אך כמובן שמאז זה השתנה. ההחלטה לחיות כאן הייתה לנו טבעית, משום הערבות הקהילתית שהוכיחה עצמה בצורה נפלאה בייחוד בימים אלו, החינוך, השקט, הביטחון וכמובן כל הטבע הירוק והפסטורלי סביב. אשמח לעזור בכתיבה ובהפקה של טקסים ואירועים, ובכלל לוועדת תרבות.

נשואה לרן פלגי (של חנה ויואל), הורים לנריה בן 3.5.

עבדתי כמטמיעת מערכות לחימה ברפאל, ובתפקיד דומה בשוק העסקי. כעת מנהלת יחד עם רן חברה בתחום הבנייה, העוסקת בפיקוח, ניהול פרויקטים ובקרת מבנים (פלגי הנדסה). התנדבתי במקומות שונים: "ארגון פעמונים", "מד"א", "מתיעלים" ו"הפרויקט הלאומי לסיוע עבור ניצולי שואה".

בעלת הכשרות שונות בתחום הסייבר ואבטחת המידע.

נולדתי וגדלתי בקרית אתא, שם גם התחנכתי בכיתת "מופת מדעים". שירתתי כקצינה בקבע ביחידת 8200 של חיל המודיעין. ולאחר מכן כקצינה במילואים עד 2019, עת התבשרתי על הריוני.

אני ורן הכרנו ב-2009 במהלך שירות הקבע שלנו בצה"ל. השתחררנו יחד, טיילנו יחד, למדנו יחד, כעת עובדים יחד ורוצים להקים כאן יחד את משפחתנו.

עיס להכיר: אלון ישורון

בן 39 רווק, בנם של חגית וצביקה ישורון ואחיהם של איתי ונריה.
נולדתי וגדלתי ביגור. בצבא שירתתי כלוחם ביחידת מורן.
לאחר השירות הצבאי עשיתי שנת בית ביגור. בסיום שנת הבית טסתי לדרום אמריקה וכשחזרתי עברתי לגור בתל אביב ועבדתי בחברת פרסום אינטרנטי.
ב-2010 עברתי לגור בארה"ב ופתחתי עסק לפרסום באינטרנט לחברות קטנות.
ב-2018 חזרתי לארץ ועבדתי בחברת שיווק שותפים. כיום אני עובד בחברת סטארטאפ בתחום הסייבר.
חזרתי ליגור, כי מאז ומתמיד הרגשתי שזה הבית שלי. יגור מבחינתי זה הילדות והבגרות.
בכל מקום שהייתי בעולם בכל השנים האחרונות, תמיד שמחתי לספר בגאווה גדולה על הקיבוץ שלי, על יגור.

עיס להכיר: יקיר גולן

לאחר טיולים בעולם למדתי הנדסת חשמל בטכניון ובהמשך, תואר שני במנהל עסקים בספרד.
נטע ואני הכרנו בבליינד דייט בהופעה של "אינפקטד משרום" באולטראסאונד.
לאחר שחזרנו לארץ היה ברור לנו שאת ילדינו נרצה לגדל ביגור, זאת בזכות הקירבה לטבע, הקהילתיות ומערכת החינוך הייחודית ואכן ביגור נולדו וגדלים שלושת ילדנו.
אשמח להשתלב ולתרום בעשייה הכלכלית ביגור.
תמיד מתרגש משיפוץ של רהיט ישן ובנייה משותפת עם הילדים.

בן זוג של נטע גולן (שפירא), אב לירדן (8), רונה (6) וניר (8 חודשים).
יום בתחום הטכנולוגי. כיום מנכ"ל של חברת סטארטאפ בתחום ניהול סיכונים.
גדלתי והתחנכתי בקרית חיים, שם הוריי ואחי גרים.
שירתתי בחיל המודיעין.

יגור בקיצור
מילה "יגורית" - כלבולית
מסורת "יגורית" - שבת בבריכה
מקום או פינה אהובה עלי ביגור - העוקף